

# Rasüle Sav İçimi Döktüm

— fatih-yilmaz · 07 Eylül 2009

Bir himmet ki, kutlu yola düşürdü  
Bir sevda ki, diyar diyar aşırıldı  
Bir muhabbet beni benden taşırdı  
Huzurda saygıyla diz üstü çöktüm  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Muhabbeti dışa vuramıyordum  
Gönül evim yanmış duramıyordum  
Cürmümden huzura varamıyordum  
Boşandı gözlerden yaşları döktüm  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Hicret yollarına baktıkça baktım  
Hücrenin önünde eridim aktım  
Can Muhammedimin yanına çıktım  
Eşiği ucunda günahı çoktum  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Can-ı gönülden gözyaşı döktüm  
Ben sanki aşıpla diz dize çöktüm  
Hasbıhal ederken boynumu büktüm  
Ravzanın yanına ruhumu soktum  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Ravzanın ucunda kokusun aldım  
Mest oldum orada ben bir hoş oldum  
Gitti herkes sanki baş başa kaldım  
Tatlı bir haz aldım ben bende yoktum  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Uhudu görünce bir başka oldum  
Habibin kokusu n orda da aldım  
Hamza ya bakınca doldukça doldum  
Ayneyn tepesinde kırılmış oktum  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Ravzasına varıp namaza durdum  
Kılarken namazı hayaller kurdum  
Sıdıktan bu akşam Ömer'i sordum  
Hücrenin yanında hicranla baktım  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

"Sufra" diyen yavruları görseniz  
Hele birde sofraları serseniz  
Allah dostlarıyla namaz kılsanız  
Kubbenin altında sevdama baktım  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Ben Onu görmedim O gördü beni  
Karşılar Efendim bütün gideni  
Çok iyi bilirmiş selam edeni  
Sel oldu gözlerim huzura çıktım  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Ezanı okuyan Bilaldi sanki  
Şu... Suffedekiler Enes inan ki  
Mus'ab bin Umeyre nasıl yanmam ki  
Sel oldum ben o gün bendimi yıktım  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Güllerin Gülüne misafır oldum  
Kubbe-i hadrada kendimi buldum  
Aşkıyla kavruldu yandım kül oldum  
Utandım, arlandım boynumu büktüm  
Ben şah-ı Rasüle içimi döktüm.

Fatih YILMAZ  
07 Kasım 2005